

er det vigtigt, at mennesker ikke risikerer det, men at de kommer i gang med arbejde og uddannelse så hurtigt som muligt.

Det største problem er efter vores opfattelse hele udstødningen i denne forbindelse. Det sker typisk, fordi man ikke får en uddannelse, det sker, fordi man slides op på grund af et bestemt arbejdsmiljø, man er i, og det sker, fordi man nedbrydes på grund af langvarig arbejdsløshed. Dårligt arbejdsmiljø og nedslidning fører i mange tilfælde direkte til udstødning af arbejdsmarkedet. Derfor er det et centralt tema i forbindelse med spørgsmålet om, hvordan vi undgår, at der bliver uligevægt med hensyn til udbud af og efterspørgsel efter arbejdskraft.

Dertil kommer, at der er et betydeligt antal personer, som altså direkte nedslides på grund af de skrappe krav, der er på arbejdsmarkedet mange steder.

En forudsætning for, at virksomheden kan få velkvalificeret arbejdskraft, er, at lønmodtagerne også har mulighed for at flytte sig på arbejdsmarkedet. Det er ikke et spørgsmål om, at man bare hele tiden kan sige, at nu har man brug for arbejdskraft, og at der er ledighed 50 km derfra. Det drejer sig selvfølgelig også om, at forholdene – den kollektive trafik, boligforhold osv. – er i orden, for at man kan regne med, at folk kan flytte efter arbejde.

Vi vil også fremhæve spørgsmålet om planlægningen i virksomhederne; den er efter vores opfattelse i mange tilfælde ikke god nok. Det er et spørgsmål om at tilrettelægge og koordinere uddannelsespolitikken ikke alene i arbejdsmarkedsråd, men også i de enkelte virksomheder.

Derfor er der efter vores opfattelse brug for uddannelse, herunder efter- og voksenuddannelse, der er brug for langt bedre arbejdsmiljøforhold, bedre kollektiv trafik, bedre planlægning i virksomhederne og hos offentlige myndigheder.

Til allersidst vil jeg godt sige, at mangelen på arbejde er et langt større problem end mangelen på arbejdskraft. Det er det i dag, og det er det generelt efter vores opfattelse. Dernæst: Mangelen på arbejdskraft synes vi ikke er nogen skade til, for derved kan vi få mere ligevægt på arbejdsmarkedet, end vi kender det i dag.

Jeg ved ikke, om andre partier er enige med os i det, men vi synes altså i det hele taget ikke, at vi skal have debatter om redegørelser af den her art i fremtiden.

(Kort bemærkning).

Bendt Bendtsen (KF):

Når man i dag har hørt hr. Aage Frandsens indlæg, begynder man at forstå, hvorfor det kniber for SF med at tage ansvaret i dansk politik. Man kan næsten få den fornemmelse, at man vil kalde SF for økonomisk utilregnelig, når SF kommer og siger, at man intet har imod flaskehalse her og dér, blot det så forbedrer lønmodtagernes vilkår.

I vores ordførertale sagde vi, at der var økonomiske aspekter i det her, men der er da så sandelig også menneskelige aspekter. At have mennesker gående på offentlig hjælp, samtidig med at vi har flaskehalse nogle steder, det troede jeg ikke engang SF syntes var i orden. Pengene kommer altså kun ét sted fra, og der er nok at bruge dem til rundt omkring i vores systemer. Det er jo et direkte spild af ressourcer at have folk gående på offentlig hjælp, samtidig med at vi har flaskehalse rundt omkring.

Det er åbenbart SF's politik, men det er der jo ikke meget nyt i.

(Kort bemærkning).

Aage Frandsen (SF):

Hvis der er arbejdsløshed et sted og overskud af arbejdskraft et andet sted, er det selvfølgelig fornuftigt og rigtigt at sørge for, at de arbejdsløse kan få job det sted, hvor arbejdet er.

Det, vi taler om, er den efter vor mening helt hysteriske opfattelse, at lige så snart man et sted på et givet tidspunkt ikke kan få fat i arbejdskraft, så siger man, at der er flaskehalse. Vi siger så: Jamen flaskehalse et enkelt sted eller to er da ikke et problem i forhold til problemet med de 250.000 arbejdsløse, som der er. Det er da ikke et problem i forhold til det helt anderledes store problem, hvis nogle lønmodtagere, der igennem 20 år har måttet finde sig i at være udsat for købers marked – sådan er arbejdsmarkedet, og sådan har arbejdsmarkedet været – bruger den situation til at sige: Ved I hvad, nu vil vi godt have nogle bedre forhold med hensyn til ledelsen i virksomhederne. Jeg siger ikke, de skal kræve en hel masse mere i løn, det er ikke det, jeg snakker om, jeg siger: bedre vilkår. Bedre vilkår er efter min mening et spørgsmål om arbejdsmiljø, det er et spørgsmål om, hvordan bestemmelsesretten er i virksomhederne.

Det er i den situation, jeg synes, det er rimeligt at sige: Der er meget hysteri omkring diskussionen om flaskehalse.